

[Lone Dybkjær]

det, der er tale om her, hvor man nu ikke bare skal godkende, men altså også på et tidligt tidspunkt skal gå ind i sagen og tilkendegive, at det er noget, man ikke vil have med at gøre, og melde klart på et tidligere tidspunkt, end man gør i dag, hvor kommunerne investerer ganske meget, men kan risikere at blive underkendt.

Som en sidste bemærkning vil jeg gerne sige til Fremskridtspartiet, der erklærede, at de seks partier ville vurdere frikommuneforsøgene positivt, at vi naturligvis altid vil have en positiv holdning over for nogle forsøg, der er gennemført. Det står noget mere neutralt i betænkningen, hvor der, så vidt jeg kan vurdere det, står, at vi åbent vil vurdere, om det er sundt fornuft at flytte zonelovskompetencen eller ej, og jeg bliver nødt til at sige, at Det Radikale Venstre endnu ikke har taget stilling. Jeg er udmærket godt klar over, at tre-fire af de øvrige partier er mere positive, og i hvert fald ved jeg notorisk, at to af dem er mere positive over for tanken om, at man flytter zonelovskompetencen. Vi har altså ikke samme grundlæggende på forhånd positive holdning til det, men hvis det viser sig, at det er sundt fornuft, vil vi gerne vurdere det. Jeg siger dette, for at der ikke skal opstå nogen misforståelser på et senere tidspunkt. Vi er åbne over for vurderingen, men vi har altså ikke med det tilkendegivet, at vi vil sige ja. Den slags forskelle synes jeg bare vi skal registrere at der er. Er argumenterne tilstrækkelig stærke, kan der komme en ny udvikling, og så kan vi også ændre holdning på dette punkt. Indtil videre har jeg bare ikke set det.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er korrekt, som fru Lone Dybkjær siger, at De Radikale ikke har bundet sig op på, at zonelovskompetencen skal overgå til kommunerne. Lad mig bare gøre opmærksom på, at der den 8. februar 1988 var to udmærkede radikale medlemmer af Viborg Amtsråd, der støttede mit forslag om, at hele zonelovskompetencen overgik til kommunerne. Derfor har jeg også en vis forhåbning om, at disse udmærkede radikale amtsrådsmedlemmer vil prøve at påvirke deres folketingsgruppe. Jeg kan også gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstres repræsentant i Kommunernes Landsforening endda skriftligt har tilkendegivet at gå ind for, at zonelovskompetencen overgår til kommunerne.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Aage Brusgaard skal jeg blot sige, at vi jo i disse år meget ofte oplever, at stridighederne ikke går mellem partierne herinde i Folketinget, men snarere mellem de enkelte partiers forskellige repræsentanter på de forskellige niveauer. Men det er der jo sådan set ikke noget mærkeligt i; man kan godt have samme grundholdning inden for et parti og så nå til forskellige beslutninger, afhængig af hvor man er placeret. Derfor finder jeg det i og for sig helt naturligt, at der er radikale medlemmer, der har en anden opfattelse, end jeg har. De varetager naturligvis deres interesser på de områder, hvor de er, og så er det den overordnede myndighed – og det er nu altså regering og Folketing – som til syvende og sidst skal lave helhedsvurderingen. Det indebærer en afvejning af de forskellige interesser – det er det, vi er sat til – og så er det jo udmærket, hvis interesserne er ret tydeligt markeret, for så er det måske nemmere at se, hvor man skal lande.

Glønborg (KRF):

Det kan ikke være nogen hemmelighed, at Kristeligt Folkeparti ikke har været særlig begejstret for hele den store miljølovspakke, som vi nu har haft liggende skiftevis her og i baghovederne rundt omkring.

Men nu er vi altså kommet så langt, at vi her står med anden behandling af et planlovsforslag, og det er nok godt nok. Vi skal bare gøre os klart, at når vi taler lovgivning om planlægning, drejer det sig jo om at finde en balance imellem, hvor meget vi skal styre og kontrollere, og hvor meget vi skal lade livet gro og aktiviteterne foregå. Så kan man selvfølgelig godt gå i gang med en analyse af logikken i de enkelte partiers holdning til forskellige punkter på dette område. Det er jo ikke helt entydigt sådan, at vi kan sige, at nogle altid er centralistiske og vil have alle beslutninger på alle områder lagt op på højeste niveau, mens andre vil have alle beslutninger lagt ned på laveste niveau, eller vi kan sige det mest borgernære niveau. Jeg skal afstå – tiden taget i betragtning – fra en sådan analyse. Men den kunne være interessant at foretage.

Jeg skal alene tale om to områder. Det ene område er jeg blevet direkte spurgt om af ordførerne for Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, og jeg skal da gerne svare.